

słonięte twarze członków *guerrilli*, którzy przeszli do etapu walki z państwem oraz scena chłosty na winnym korupcji urzędniku państwowym. Na trzecim poziomie pokazano scenę dokumentującą działania dywersyjne *guerrilli* – niszczenie linii wysokiego napięcia. Czwarty poziom ukazuje „typową” scenę starcia zbrojnego oddziału *guerrilli* z państwowymi siłami zbrojnymi wspieranymi przez siły powietrzne. Widać nierówny układ sił, znaczną przewagę wojska oraz to, co najbardziej dotykało mieszkańców wyżyn – starcie zawsze związane było z ofiarami wśród ludności cywilnej. Na tym poziomie ponad głowami walczących rozciągają skrzydła dwa kondory – „usakralizowane” istoty świata andyjskiego, co być może ma symbolizować także rozdarcie chłopów pomiędzy dwoma stronami konfliktu.

W 1982 r. Nicario wykonał *retablo* zatytułowane *Starcie wojska z terrorystami*, na którym liczny oddział żołnierzy marynarki wspierany przez helikopter ostrzeliwuje patrol żołnierzy *guerrilli*. W tle za plecami przedstawicieli sił zbrojnych znajduje się kościół, którego fasadę zdobią wiele znaczące hasła komunistyczne: „Niech żyje prezydent Gonzalo” (czyli przywódca SL, Abimael Guzman, uznawany przez senderystów od 1982 r. za prezydenta), „Niech żyje ruch ludowy”, rysunki sierpa i młota oraz skrót PCP (Partido Comunista del Peru) i SL – graffiti tak charakterystyczne dla całego okresu konfliktu wskazuje dobitnie na rozrost sympatii lewicowych wśród mieszkańców wiosek.

W 1987 r. Jimenez wykonał jako pierwszy *retablo* poświęcone masakrom w więzieniach. Praca zatytułowana *Masakra w więzieniu* dokumentuje wypadki z 18 VI 1986 r. W momencie, gdy w Limie rozpoczął obrady Międzynarodowy Zjazd Socjaldemokratów, więźniowie SL rozpoczęli równoległe strajk w trzech więzieniach (Santa Barbara, El Fronton i Lurigancho), pragnąc zwrócić uwagę opinii międzynarodowej na sytuację w Peru. Władze zareagowały ostro tłumiąc strajk metodami siłowymi. Więzienie na wyspie El Fronton zostało zbombardowane przez marynarkę, w wyniku czego śmierć poniosło 118 osób (spośród 150 więźniów), w Santa Barbara zginęło 5 kobiet, a w Lurigancho 70.

W *retablo* z 1988 r. zatytułowanym *Morderstwo w Cayara* Jimenez udokumentował z kolei mord dokonany przez siły zbrojne na wieśniakach w miejscowości o tej właśnie nazwie. 13 V 1988 r. w starciu z SL w Erusco w pobliżu Cayara zginęło 3 żołnierzy sił zbrojnych. W odwecie 14 V oddział 180 żołnierzy wkroczył do wioski w okrutny sposób torturując i mordując nieuzbrojonych, wracających z pól wieśniaków – ofiarą padło 31 osób (w tym kobiety i dzieci), a 45 kolejnych uznano po tych wypadkach za zaginione.

Retablo pod tytułem *Zbiorowe groby w Paracuti – Huamandze (Fosas comunes en Paracuti – Huamanga)* wykonane w 1990 r., a odnoszące się do wydarzeń sprzed 7 lat, wywołało krótką reakcję międzynarodową. W niezwykle ekspresyjny sposób autor udokumentował mord na wieśniakach dokonany